

Reģionu komitejas atzinums “Direktīva par e-rēķiniem un pilnīgu e-iegākumu”

(2014/C 114/13)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes par direktīvu

1. pieņem zināšanai, ka Komisija, izstrādājot priekšlikumu direktīvai par elektronisko rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās, vēlas panākt, lai Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) izstrādātu jaunu Eiropas līmeņa standartu attiecībā uz elektroniskajiem rēķiniem un lai dalībvalstis nodrošinātu, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji nevar atteikties pieņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst šim standartam. Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu minētie nosacījumi stāsies spēkā 48 mēnešus pēc direktīvas stāšanās spēkā. Tomēr Reģionu komiteja ierosina, ka tiem jāstājas spēkā 30 mēnešus pēc tam, kad ir publicēts Eiropas standarts saskaņā ar direktīvas 3. panta 2. punktu;
2. norāda, ka priekšlikums uzskatāms par svarīgu soli pārejā uz “bezpapīra” publisko pārvaldi. Tā kā elektronisko rēķinu izmantošana sniedz plaši atzītas priekšrocības, vairākas ES dalībvalstis ir pieprasījušas elektronisko rēķinu iesniegšanu publiskā iepirkuma procedūrās visā publiskajā sektorā vai daļā no tā. Taču šādas iniciatīvas bieži vien balstās uz valstu līmeņa standartiem, kuri nav savietojami;
3. norāda, ka pēdējos gados vairāki dalībnieki ir aicinājuši Eiropas līmenī rīkoties, lai veicinātu e-rēķinu ieviešanu, pat ierosinot to noteikt par obligātu. Piemēram, Eiropas Parlaments 2012. gada 20. aprīļa rezolūcijā ir norādījis uz tirgus fragmentāciju, ko rada valstu līmeņa noteikumi e-rēķinu jomā, un uz to, ka e-rēķinu sagatavošanā nepieciešami sadarbīspējīgi risinājumi, kuri balstās uz kopīgām juridiskām prasībām un tehniskiem standartiem;
4. jau iepriekš⁽¹⁾ ir atzinīgi novērtējusi elektronisko informācijas apmaiņu un elektronisko līdzekļu izmantošanu dažādās iepirkuma procedūrās, neraugoties uz to, ka dažādo nosacījumu dēļ un it sevišķi ņemot vērā mazos uzņēmumus, attiecīgai sagatavošanai jāparedz zināms laiks;
5. uzskata, ka ir loģiski, ka arī rēķinu sagatavošanas process kā iepirkuma procedūras noslēguma posms var tikt veikts elektroniski, tādējādi paaugstinot efektivitāti un samazinot administratīvās izmaksas;
6. uzskata, ka priekšlikums direktīvai ļaus nodrošināt labākus priekšnosacījumus sadarbīspējai un iekšējā tirgus darbībai. Pateicoties priekšlikumam, tiks atvieglots līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju, kā arī pakalpojumu sniedzēju darbs, un saglabāts zems izmaksu līmenis. Vienlaikus jākonstatē, ka pašreizējā pārrobežu tirdzniecība ir neliela un, raugoties no šīs perspektīvas, pastāv risks, ka apskatāmā direktīva radīs nesamērīgi lielu finansiālu ietekmi;
7. norāda, ka saskaņā ar direktīvas priekšlikumu atbildīgā Eiropas Standartizācijas komiteja ir pilnvarota izstrādāt elektroniskā pamatrēķina semantisko datu modeli. Tādējādi aplūkojamā direktīvas priekšlikumā paredzēts uzticēt saturu struktūrai, kas nav likumdevējs. Tikai pamatojoties uz šo izstrādājamā standarta konkrēto saturu, kura vēl nav, varēs novērtēt īstenošanas iespējamību, nepieciešamos pielāgojumus, kā arī pilnībā novērtēt izmaksas. Tāpēc pašreiz vēl nevar novērtēt, vai priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam;

⁽¹⁾ Reģionu komiteja jau ir izstrādājusi atzinumus par Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumu direktīvai par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, COM(2011) 895 final, un par Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumu direktīvai par publisko iepirkumu, COM(2011) 896 final.

8. atzinīgi vērtē to, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji arī pēc kopīga Eiropas standarta ieviešanas drīkstēs pieņemt arī rēķinus citos standarta formātos un pat papīra formā, ja vien attiecīgajos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi. Minētais nodrošina elastību gan līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, gan pakalpojumu sniedzējiem, kuri pašreiz izmanto citus standartus. Prasība līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, kuri jau ir ieviesuši e-rēķinus saskaņā ar konkrētiem standartiem, pāriet uz jaunu kopīgu standartu, rada papildu izmaksas gan līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, gan arī pakalpojumu sniedzējiem. Tāpēc atbilstoši direktīvas priekšlikumam Reģionu komiteja uzskata, ka pašreizējiem formātiem jāļauj pastāvēt arī turpmāk, vienlaikus veicot pakāpenisku pāreju uz arvien plašāku Eiropas standarta piemērošanu. Kopīga semantiska datu modeļa izstrāde atvieglos arī pāreju starp dažādiem tehniskiem formātiem. Saturu, kam atbilstoši valstu tiesību aktiem jāietilpst rēķinos līdzās pamata saturam, būtu jāatļauj konkrētās nozarēs un attiecīgajos rēķinos iekļaut arī pašreiz izmantotajos formātos, kuri bieži vien atbilst šīm specifiskajām prasībām;

9. taču vienlaikus norāda, ka ir būtiski, lai ierosinātais Eiropas standarts netraucētu un neapgrūtinātu līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju, kā arī pakalpojumu sniedzēju darbu; tāpat norāda uz augstajām izmaksām, ko radītu prasība līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem pieņemt elektroniskos rēķinus visos tehniskajos formātos, kuri atbilst semantiskajam datu modelim;

10. tādēļ ierosina direktīvas priekšlikumā precizēt, kādas prasības jāizpilda līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem. Būtu jānosaka, ka tām jāpieņem nevis visi dalībvalstīs pastāvošie un aizsargātie tehniskie formāti, bet gan vienīgi ierobežots skaits šo formātu. Drīzāk būtu jānosaka, ka līgumslēdzējas iestādes nedrīkst atteikties pieņemt e-rēķinus, kuri balstās uz semantiskā datu modeļa Eiropas standartu un tehniskiem formātiem, kuru pamatā ir Eiropas Savienībā atzīto standartizācijas organizāciju (piemēram, CEN, ISO, UN/CEFACT, OASIS) starptautiskie standarti. Šai sakarā var uzskatīt, ka direktīva vienkāršo starptautiskās normas, vienlaikus nosakot, ka rēķinu pamata saturam jāatbilst Eiropas prasībām atbilstīgi kopīgiem tiesību aktiem u. c.;

11. uzskata: semantiska modeļa izstrāde, balstoties uz starptautiskajās standartizācijas organizācijās jau pastāvošiem modeļiem, kā arī atļauto tehnisko formātu ierobežošana ļautu uzlabot sadarbību un vienlaikus samazināt izmaksas. Tādējādi tiktu radīti vienoti priekšnosacījumi komerciālajiem dalībniekiem, kuri, balstoties uz standartu, attīsta labu praksi;

12. uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisija apsvērtu elektronisko rēķinu sagatavošanas veicināšanu arī Nolīgumā par valsts iepirkumu (GPA). Tādējādi tiktu nodrošināts, ka noteikumi attiektos uz lielāko daļu PTO dalībvalstu, tostarp visām ES dalībvalstīm. Minētais ir vēl viens iemesls, kāpēc starptautiskajiem standartiem būtu jābūt Komisijas noteiktā standarta pamatā. Tādējādi šis standarts kļūtu nevis vienīgi par Eiropas, bet par starptautisku standartu, kurā ievērotas un iekļautas Eiropas prasības un vajadzības, balstoties uz kopīgām tiesību normām u. c.;

13. uzsver, ka ir būtiski arī ņemt vērā standartizācijas jomā jau aizsāktu darbu, it sevišķi CEN veikto darbu, lai izstrādātu informācijas prasības attiecībā uz e-uzņēmējdarbības ziņojumiem publiskā iepirkuma jomā un procesu šādu ziņojumu apmaiņai starp pusēm. Šajā darbā jau piedalās pārstāvji no vairākām dalībvalstīm⁽²⁾. Minētā darba rezultātus arī turpmāk būtu jāizmanto Komisijas uzsāktajos projektos, piemēram, e-SENS⁽³⁾ un OpenPeppol⁽⁴⁾ ietvaros;

14. uzskata, ka ir svarīgi, lai apskatāmā standarta izstrādē, kā arī jau uzsāktā darba turpmākajā procesā uzmanība tiktu pievērsta tam, lai šis standarts būtu viegli piemērojams un to pārbaudītu pirms tālākas ieteikšanas. Būtu lietderīgi nodrošināt noteiktu sertifikāciju, lai apliecinātu, ka rēķini, kuri teorētiski balstās uz šo standartu, patiešām tam arī atbilst. To dalībvalstu pieredze, kurās jau darbojas attiecīgi standarti, liecina, ka ir nepieciešamas zināmas juridiskas vadlīnijas, lai katrai līgumslēdzējai iestādei un līgumslēdzējam nebūtu jāpamato, kāpēc tie nevar pieņemt konkrēto elektronisko rēķinu. Šāda sistēma būtu jāizstrādā arī iepriekš minētajās starptautiskajās standartizācijas organizācijās;

⁽²⁾ Sk. www.cenbii.eu.

⁽³⁾ Sk. www.esens.eu.

⁽⁴⁾ Sk. www.peppol.eu.

15. norāda, ka ir būtiski, lai standarta izstrādē tiktu iesaistīti vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji, kā arī citas publiskās administrācijas iestādes un struktūras, ko finansē no valsts budžeta;

16. uzsver: notiekošajās sarunās par priekšlikumu jaunai datu aizsardzības regulai jāparedz, ka tās nosacījumi atbalsta elektronisko rēķinu sagatavošanu;

17. uzsver: atbilstīgi noteikumiem par elektronisko rēķinu sagatavošanu, kas iekļauti Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, elektroniskie rēķini ir izmantojami, ja tos pieņem saņēmējs. Kā direktīvas priekšlikumā jau uzsvērts, minētais jāņem vērā arī jauno noteikumu izstrādē;

18. secina, ka lielākā daļa līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju šobrīd nespēj pieņemt un apstrādāt elektroniskos rēķinus. Tāpēc Reģionu komiteja uzskata, ka pirms direktīvas stāšanās spēkā ir svarīgi veikt atbilstošu iepriekšēju sagatavošanu. Direktīvas stāšanās spēkā jāsaskaņo ar pārējo publiskā iepirkuma tiesību aktu kopumā iekļauto elektronisko iepirkuma procedūru stāšanās spēkā. Komiteja uzskata, ka direktīva varētu stāties spēkā noteiktā termiņā, piemēram, 30 mēnešus pēc tam, kad Komisija publicējusi standartu. Tādējādi tiktu nodrošināta standarta ieviešana programmatūrā, un līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji paspētu iegādāties attiecīgus risinājumus, kas savietojami ar šo standartu. Komiteja uzskata arī, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina apmācība un atbalsts līgumslēdzējām iestādēm, lai direktīvas priekšlikumā paredzētos noteikumus varētu ieviest noteiktā termiņā;

19. atgādina, ka elektronisko rēķinu ieviešana nozīmēs to, ka daudzām līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem būs jāievieš atbilstoši IT risinājumi, kā arī kopumā jāpaplašina savas zināšanas elektronisko rēķinu pārvaldības jomā. Tādēļ dažādās dalībvalstīs nepieciešamajos pasākumos jāparedz atbalsts elektronisko rēķinu saņemšanai vajadzīgo IT risinājumu izstrādei, iespējams, vispārīgas centrālas vienošanās formā, uz kuru attiecīgās iestādes varētu atsaukties, piešķirot līguma slēgšanas tiesības, un kura tām kalpotu par atbalstu, nosakot prasības attiecībā uz iestāžu iekšējo risinājumu izstrādi elektronisko rēķinu sagatavošanai;

20. uzskata: dalībvalstīs paralēli līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem paredzētiem atbalsta, tālākizglītības un citiem pasākumiem jāsteno arī pasākumi, lai uzlabotu uzņēmumu, it sevišķi mazo un vidējo uzņēmumu, kompetences;

21. ņemot vērā to, ka, rikojoties atsevišķi, dalībvalstis nevar apmierinoši sasniegt direktīvas priekšlikuma mērķi, proti, rast risinājumu sadarbības problēmai pārrobežu tirdzniecības jomā, un, tā kā direktīvas projekts ir piemērots instruments, uzskata, ka priekšlikums ir subsidiaritātes un samērīguma principam atbilstošs;

22. uzsver, ka Komiteja e-rēķinu ieviešanu publiskā iepirkuma procedūrās ir izvirzījusi par vienu no sava 2013. gada subsidiaritātes darba plāna piecām prioritātēm un šajā sakarā par subsidiaritātes jautājumiem apspriedusies ar partneriem no Subsidiaritātes uzraudzības tīkla un subsidiaritātes ekspertu grupas.

23. aicina Eiropas Komisiju pašai rādīt labu piemēru un nodrošināt, ka izsolēs, kas notiek ES atbalsta programmu ietvaros, akceptē elektroniskos rēķinus;

Vispārīgas piezīmes par paziņojumu

24. ņemot vērā to, ka lielākā daļa līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju pašreiz nepieņem elektroniskos rēķinus, atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikuma 5.3. punktā uzskaitītās galvenās darbības, kuras, citstarp, paredz, ka dalībvalstīm jāpieņem valsts stratēģija un sīki izstrādāts rīcības plāns pilnīgam e-iekirkumam;

25. uzsver, ka arī uzņēmumiem, it sevišķi MVU, jāuzlabo kompetence elektronisko rēķinu sagatavošanas jomā. Tāpat, domājams, ka daudzās dalībvalstīs ir nepieciešami pasākumi infrastruktūras jomā. Tādēļ Komiteja uzskata, ka Komisijas priekšlikums piedāvā vienu no veidiem, kā risināt šīs problēmas, proti, ka dalībvalstis apsvērs iespēju izmantot struktūrfondus mācību (jo īpaši MVU paredzētu) finansēšanai, administratīvo spēju nostiprināšanai un infrastruktūras veidošanai, attiecīgi iekļaujot šīs prioritātes savās darbības programmās;

26. uzskata, ka ar infrastruktūru saistītajiem jautājumiem ir būtiska nozīme elektronisko rēķinu sagatavošanas projekta īstenošanā, un tāpēc pauž viedokli, ka 5.2. punkta 4. apakšpunktā minētais Komisijas priekšlikums finansēt un atbalstīt pilnīga e-ierpirkuma (tostarp e-rēķinu) infrastruktūras attīstību visā Eiropā, izmantojot ierosināto Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (CEF), var palīdzēt izveidot labi funkcionējošu infrastruktūru e-uzņēmējdarbības ziņojumiem. Reģionu komiteja uzskata, ka infrastruktūras jomā, iespējams, būs nepieciešami papildu pasākumi, jo apstākļi dalībvalstīs ievērojami atšķiras;

27. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri finansēt projektus sadarbspējīgu risinājumu (*e-SENS*) izstrādes veicināšanai;

28. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu turpināt Eiropas ieinteresēto personu foruma elektronisko rēķinu sagatavošanas jomā darbu, taču vienlaikus aicina Komisiju nodrošināt, lai tajā būtu pārstāvēts vietējais un reģionālais līmenis.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

COM(2013) 449 final

7. apsvēruma

Komisijas teksts	RK grozījums
<p>Eiropas standartā elektroniskā pamatrēķina semantiskajam datu modelim būtu jāietver spēkā esošās specifikācijas, tostarp tās, kuras izstrādājušas Eiropas vai starptautiskas organizācijas, piemēram, CEN (CWA 16356 un CWA 16562), ISO (Finanšu rēķins, pamatojoties uz ISO 20022 metodi) un UN/CEFACT (CII v. 2.0). Tam nebūtu jāpieprasa elektroniskie paraksti. Šādam Eiropas standartam būtu jādefinē semantiskie datu elementi, kuri atsaucas jo īpaši uz pārdevēja un pircēja papildu datiem, procesa identifikatoriem, rēķina papildu elementiem, rēķina vienības raksturojumu, piegādes informāciju, maksājuma informāciju un termiņiem. Tam arī būtu jābūt saderīgam ar spēkā esošajiem maksājumu standartiem, lai maksājumus varētu automātiski apstrādāt.</p>	<p>Eiropas standartā elektroniskā pamatrēķina semantiskajam datu modelim būtu jāietver spēkā esošās specifikācijas, tostarp tās, kuras izstrādājušas Eiropas vai starptautiskas organizācijas, piemēram, CEN (CWA 16356 un CWA 16562), ISO, (Finanšu rēķins, pamatojoties uz ISO 20022 metodi) un UN/CEFACT (CII v. 2.0) un OASIS. Tam nebūtu jāpieprasa elektroniskie paraksti. Šādam Eiropas standartam būtu jādefinē semantiskie datu elementi, kuri atsaucas jo īpaši uz pārdevēja un pircēja papildu datiem, procesa identifikatoriem, rēķina papildu elementiem, rēķina vienības raksturojumu, piegādes informāciju, maksājuma informāciju un termiņiem. Tam arī būtu jābūt saderīgam ar spēkā esošajiem maksājumu standartiem, lai maksājumus varētu automātiski apstrādāt.</p>

Pamatojums

Komisijas priekšlikumā minētas vairākas specifikācijas. Rēķinu standarti tiek ik pa laikam mainīti, un ne visi minētie standarti ir tikuši izmantoti. Turklāt trūkst arī norādes uz dažiem starptautiskajiem standartiem, kurus šobrīd izmanto vairākās dalībvalstīs. Tāpēc lietderīgāk būtu norādīt uz to rēķinu standartu specifikācijām, kurus izstrādājušas tādas Eiropas vai starptautiskas organizācijas kā CEN, ISO, UN/CEFACT un OASIS. Pēdējā organizācija Komisijas priekšlikumā nav minēta, taču tā nodarbojas ar tā dēvētajiem *de facto* standartiem, kurus šobrīd izmanto valsts pārvaldē daudzās dalībvalstīs.

Grozījums Nr. 2

4. pants

Komisijas teksts	RK grozījums
<p><i>Elektroniskie rēķini, kas atbilst Eiropas standartam</i></p> <p>Dalībvalstis nodrošina, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji neatsakās saņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst Eiropas standartam, atsauce uz kuru ir publicēta saskaņā ar 3. panta 2. punktu.</p>	<p><i>Elektroniskie rēķini, kas atbilst Eiropas standartam</i></p> <p>Dalībvalstis nodrošina, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji neatsakās saņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst Eiropas standartam, atsauce uz kuru ir publicēta saskaņā ar 3. panta 2. punktu, <u>un kuri balstās uz tehnisko formātu, ko izstrādājušas Eiropas Savienībā atzītās starptautiskās standartizācijas organizācijas.</u></p>

Pamatojums

Ja līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem būs pienākums pieņemt elektroniskos rēķinus visos tehniskajos formātos, kas atbilst semantiskajam datu modelim, ievērojami pieaugs izmaksas. Viens no veidiem, kā ierobežot tehnisko formātu skaitu, ir noteikt prasību, ka elektroniskajiem rēķiniem jāatbilst Eiropas standartam par elektroniskā pamatrēķina semantisko datu modeli un jābalstās uz tehnisko formātu (sintaksi), ko noteikušas Eiropas Savienībā atzītās starptautiskās standartizācijas organizācijas (CEN, UN/CEFACT, ISO un OASIS).

Grozījums Nr. 3

6. pants

Komisijas teksts	RK grozījums
<p><i>Transponēšana</i></p> <p>Ne vēlāk kā 48 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.</p> <p>Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.</p> <p>Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.</p>	<p><i>Transponēšana</i></p> <p>Dalībvalstis ne vēlāk kā 48 mēnešus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā aktīvi tiecas nodrošināt, ka <u>līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji neatsakās saņemt elektroniskos rēķinus, kuri atbilst Eiropas standartam, atsauce uz kuru ir publicēta saskaņā ar 3. panta 2. punktu, un kuri atbilst balstās uz tehniskajam formātam, kas balstās uz Eiropas un starptautiskajiem standartiem, ko izstrādājušas Eiropas Savienībā atzītās starptautiskās standartizācijas organizācijas.</u></p> <p>Šo nosacījumu izpildes gadījumā dalībvalstis nodrošina to, ka stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis 4830 mēnešus pēc tam, kad Komisija publicējusi atsauci uz Eiropas standartu atbilstīgi 3. panta 2. punktam, šīs direktīvas stāšanās spēkā nodrošina, ka stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai direktīvu īstenotu. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus.</p> <p>Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.</p> <p>Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.</p>

Pamatojums

Piemērotāk būtu īstenošanas termiņu noteikt uz konkrētu laiku pēc tam, kad Komisija būs publicējusi atsauci uz standartu. Tādējādi tiktu nodrošināts laiks IT risinājumu ieviešanai un standarta izmēģināšanai, kā arī līgumslēdzējiem pusēm un līgumslēdzējiem būtu pietiekami laika iegādāties risinājumus, kas balstās uz šo standartu. Piemērots termiņš varētu būt 30 mēneši pēc brīža, kad Komisija publicējusi atsauci uz standartu atbilstīgi 3. panta 2. punktam. Svarīgi arī nodrošināt, lai dalībvalstis sniegtu līgumslēdzējiem iestādēm un līgumslēdzējiem nepieciešamo atbalstu, lai tās uzlabotu savas kompetences elektronisko rēķinu sagatavošanas jomā un, iespējams, izstrādātu IT risinājumus elektronisko rēķinu saņemšanai un pārvaldībai. Attiecīgajos pasākumos būtu jāiekļauj arī apmācības pasākumi uzņēmumiem, it sevišķi MVU. Ierosinātais teksts rada labākus priekšnosacījumus tam, lai elektroniskos rēķinus būtu iespējams pieņemt atbilstīgi noteiktajam standartam un ierosinātajā laika posmā.

Briselē, 2013. gada 28. novembrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
